28/10/2021

Σουηδίας: Οι πρόγονοί μας είχαν πίστη στο Θεό

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

“Οι αγώνες σε κάθε εποχή για την κατάκτηση της ελευθερίας είναι η απάντηση σε κάθε αλλότρια δύναμη που προσπαθεί να ξεθεμελιώσει τα ιδανικά του Γένους, τη μνήμη και τις θυσίες των προγόνων”, τονίζει, μεταξύ άλλων, στην Εγκύκλιό του για την διπλή εορτή του Ελληνισμού σήμερα, της Αγίας Σκέπης και της Εθνικής επετείου της 28ης Οκτωβρίου, ο Μητροπολίτης Σουηδίας κ. Κλεόπας.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρεται στην βαθιά πίστη των προγόνων μας οι οποίοι με την ευχή της μάνας, μ᾽ ένα σταυρό και την εικόνα της Παναγίας στον κόρφο τους, ξεχύθηκαν στης Πίνδου τις κορφές και κατάφεραν το ακατόρθωτο, εμπρός στον πάνοπλο εχθρό, χωρίς μέσα κι εξοπλισμό, παρά μόνο με την πίστη τους στο Θεό και την αγάπη τους για την ελευθερία, προσφέροντας και τις τελευταίες ρανίδες του αίματός τους για τη δική μας ελευθερία.

Επίσης, τονίζει προς το ποίμνιο ότι “στην ευλογημένη και φιλόξενη Σκανδιναυϊκή Γη, οφείλουμε έτι περισσότερο, να διατηρήσουμε τα ιδανικά μας, υπερασπιζόμενοι την ταυτότητά μας έναντι των σύγχρονων κινδύνων, όπως αυτός της παγκοσμιοποίησης, που αλλοιώνει τις κοινωνίες και καθιστά τον άνθρωπο ανελεύθερο, δίχως όραμα, δίχως προοπτική”.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΑΝΑΦΕΡΕΙ:

Η 28η Οκτωβρίου, ως Εθνική επέτειος και εορτή της Αγίας Σκέπης, είναι ένα θρησκευτικό και ιστορικό γεγονός μαζί, που συμπύκνωσε την πίστη και τη θέληση του Ελληνικού λαού γι᾽ αντίσταση κατά του ναζισμού και του φασισμού. Οι

Έλληνες δεν πτοήθηκαν από την υπεροχή των κατακτητών, διότι αναμετρήθηκαν με την ευθύνη έναντι των ιδανικών της φυλής μας. Ήταν η ψυχή που οπλίστηκε με θάρρος. Ήταν η ομοψυχία των Ελλήνων, να υπερασπιστούν το μέγιστο αγαθό, την ελευθερία, διότι, όπως έλεγε ο ποιητής Κωστής Παλαμάς: «Μάθε, η προκοπή δεν είναι για τους δούλους, η προκοπή είναι για τους ελεύθερους». Το μεγάλο ΟΧΙ ήταν μια συνειδητή επιλογή στον αγώνα για ελευθερία.

Οι πρόγονοί μας, με την ευχή της μάνας, μ᾽ ένα σταυρό και την εικόνα της Παναγίας στον κόρφο τους, ξεχύθηκαν στης Πίνδου τις κορφές και κατάφεραν το ακατόρθωτο, εμπρός στον πάνοπλο εχθρό, χωρίς μέσα κι εξοπλισμό, παρά μόνο με την πίστη τους στο Θεό και την αγάπη τους για την ελευθερία, προσφέροντας και τις τελευταίες ρανίδες του αίματός τους για τη δική μας ελευθερία.

Τα βουνά της Πίνδου υμνεί ο νομπελίστας ποιητής Οδυσσέας Ελύτης, αφού σ᾽αυτά βρέθηκε ως έφεδρος ανθυπολοχαγός στον Ελληνο-Ιταλικό πόλεμο. Αυτά τον εμπνέουν στη συγγραφή του μνημειώδους έργου του «Άξιον Εστί», στο οποίο συμπυκνώνεται η ελληνική ψυχή. «Τα θεμέλιά μου στα βουνά και τα βουνά σηκώνουν οι λαοί στον ώμο τους και πάνω τους η μνήμη καίει άκαυτη βάτος».

Οι αγώνες σε κάθε εποχή για την κατάκτηση της ελευθερίας είναι η απάντηση σε κάθε αλλότρια δύναμη που προσπαθεί να ξεθεμελιώσει τα ιδανικά του Γένους, τη μνήμη και τις θυσίες των προγόνων. Αυτή είναι η παρακαταθήκη όσων αγωνίστηκαν. Να τους μοιάσουμε και να θυσιάζουμε καθημερινά το εγώ μας προς χάριν της ενότητας, της ομοψυχίας, δίχως διαιρέσεις και διχόνοιες, που είναι δυστυχώς η «αχίλλειος πτέρνα» του Γένους μας. Συνυπάρχουμε ως Ομογένεια, συν-οραματιζόμαστε, συνεργαζόμαστε, αλληλοπεριχωρούμαστε, μαθαίνουμε ο ένας από τον άλλο, εμπιστευόμαστε ο ένας τον άλλο. Αναγκαιότητα και αρετή η ενότητα, η ομοψυχία, η αρμονική συμβίωση.

Στην ευλογημένη και φιλόξενη Σκανδιναυϊκή Γη, οφείλουμε έτι περισσότερο, να διατηρήσουμε τα ιδανικά μας, υπερασπιζόμενοι την ταυτότητά μας έναντι των σύγχρονων κινδύνων, όπως αυτός της παγκοσμιοποίησης, που αλλοιώνει τις κοινωνίες και καθιστά τον άνθρωπο ανελεύθερο, δίχως όραμα, δίχως προοπτική.

Το «Άξιον εστί» του Ελύτη δανείστηκε ορολογία από την εκκλησιαστική υμνολογία, κι απ᾽ την Ελλάδα δανείστηκε παραστάσεις, ήχους, νοσταλγίες κι αγώνες, συγγράφοντας ένα ποίημα σύμβολο, χιλιοτραγουδισμένο, παρακαλώντας όλους μας, να μη λησμονήσουμε τη χώρα μας, επισημαίνοντας την ατομική μας ευθύνη για τη διατήρηση της ταυτότητας μας, της Ελληνορθοδοξίας μας, της διαχρονικής δηλαδή συμπόρευσης του Παρθενώνα με την Αγία Σοφία.

Ολοκληρώνω τις σκέψεις μου, με στίχους του Κυριάκου Ντούμου, αφιερωμένους στην πατρίδα μας: "... Έχω στα στήθια μου τους στίχους του Σεφέρη, έχω του

Γκάτσου την Αμοργό, έχω τον Κάλβο, τον Σολωμό. ... Έχω έναν ήλιο φυλαχτό απ' τη Βεργίνα, Έχω τον Όλυμπο, τον Υμηττό, το Παλαμίδι, την κυρά της Ρω. Έχω μια θάλασσα αγάπες στο Αιγαίο, Έχω στη Κρήτη ένα Θεό, ένα ακρωτήρι κι ένα σταυρό, ... έχω ένα δέντρο στην Επίδαυρο φυτέψει, έχω μια ορχήστρα κι ένα βωμό, έχω τον λόγο μου τον τραγικό, ...με την Ελλάδα εγώ ξυπνάω και κοιμάμαι."

Αδελφοί μου,

Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940!

Ζήτω το Έθνος!

Ζήτω η Ομογένειά μας στη Σκανδιναυΐα!

+ Ο Μητροπολίτης Σουηδίας και πάσης Σκανδιναυΐας Κλεόπας